

De voormalige Drostefabriek staat vandaag de dag in de sportliedenbuurt. In deze buurt is enorm veel veranderd sinds de chocoladefabriek in 2004 werd gesloten; van een gigantisch fabrieksterrein naar een nieuw woongebied.

De naam Droste komt van de Haarlemse banket- en koekbakker G.J. Droste. Gestart in het midden van de negentiende eeuw in het centrum van Haarlem verkocht hij onder andere chocoladepastilles, die in de volksmond “flikken” werden genoemd. Vandaag de dag zijn ze nog steeds onder die naam bekend en verkrijgbaar. Zijn winkel noemde hij heel deftig: *Salon de Refraîchissements*. De verkoop ging goed, maar zijn werkruimte in de stad werd daardoor te klein. Daarbij waren ook de burens niet blij met zijn toenemende activiteiten, die allerlei geuren en lawaai opleverden. In 1890 verhuisde hij de productie naar een pand aan het Noorder Buiten Spaarne; makkelijk omdat daar de grondstoffen vanaf de boot direct op het fabrieksterrein kon worden gelost. Een paar jaar later richtte Droste zich volledig op de productie van chocolade aan het Spaarne.

Omstreeks 1900 verscheen de verpakking met de verpleegster. Het “Droste-effect” werd daarmee geboren. Dit is een zichzelf herhalend plaatje in een plaatje. Dit is wat je ziet: een verpleegster die een presenteerblaadje draagt met een cacaobus met daarop dezelfde verpleegster, enzovoorts. Als je geen cacaobus of chocoladekopjes van Droste van je oma meer hebt, dan kun je het Droste-effect ook zien op het enorme tegeltableau dat aan de Spaarnezijde van de oude fabriek is ingemetseld.

In 2004 kwam het enorme complex leeg te staan. In 2008 zijn is de cacao-branderij en pakkerij gerenoveerd en verbouwd tot een appartementencomplex met 38 woningen en een horecagelegenheid aan de waterkant.

Qua reclame was Droste vooruitstrevend. Het zogenaamde “Drostemannetje” is daar een uiting van. Op basis van het pastillemannetje van huisontwerper Jan Wiegman gaf de Franse vormgever Cassandre vorm aan het Drostemannetje in de vorm van een strakke neoninstallatie van zes meter hoog en tweeduizend kilo zwaar dat al in 1931 op het dak van de fabriek stond te stralen. Daarmee was Droste in het bezit van één van de grootste neonreclames ter wereld. Het Drostemannetje staat niet meer op het dak te pronken, maar bestaat nog wel, al is het sterk in verval. Wellicht dat een herstel kan leiden tot een plaatsing op een plek waar de mensen hem, net al in het verleden, kunnen zien.

